

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/162/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201443
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618201443.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, v zast.: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Piešťany, Žilinská cesta 130, proti žalovaným: 1/ T. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., 2/ J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, o zaplatenie 47.613,44 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 47 613,44 € spolu s úrokmi vo výške 4 680,02 €, spolu s úrokmi z omeškania vyčíslenými do 25.09.2018 vo výške 3 783,87 €, spolu s úrokmi z omeškania 5% ročne zo sumy 47 613,44 € od 26.09.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žalobca má proti žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 85,5 %.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovaným v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 47 613,44 € spolu s úrokmi vyčíslenými do 12.02.2017 vo výške 9 066,08 €, spolu s úrokmi z omeškania vyčíslenými do 25.09.2018 vo výške 3 783,87 €, spolu s úrokmi z omeškania 5% ročne zo sumy 44 131,19 € od 26.09.2018 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania 5% ročne zo sumy 12 548,33 € od 26.09.2018 do zaplatenia.

(2) Žalobu odôvodnil tým, že žalovaným v 1. a v 2. rade poskytol dva úvery. Jeden na základe zmluvy o úvere zo dňa 15.06.2011 ako hypotekárny úver a druhý na základe zmluvy o úvere zo dňa 15.06.2011 ako splátkový úver na bývanie. Hypotekárny úver bol vo výške 37 240 € s fixnou úrokovou sadzbou na 3 roky vo výške 5,09% p.a., ktorá sa menila 15.06.2014 na 6,69% p.a. Žalovaní sa zaviazali úver vrátiť v 358 splátkach po 166,71 € mesačne splatných vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc augustom 2011 s tým, že alikvótnu časť za júl sa zaviazali zaplatiť do konca júla 2011. Konečná splatnosť bola dohodnutá na 20.05.2041. Súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky a úverové podmienky. Splátkový úver na bývanie bol poskytnutý vo výške 10 640 € s fixnou výškou úrokovej sadzby na obdobie 3 rokov vo výške 5,09% p.a., ktorá sa od 15.06.2014 menila na 6,69% p.a. Žalovaní sa zaviazali úver vrátiť v 358 splátkach po 49,78 € mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom august 2011 s tým, že alikvótnu splátku za mesiac júl vo výške 50,13 € sa zaviazali zaplatiť do konca mesiaca júl 2011. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.05.2041. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky a úverové podmienky. Pohľadávka zo zmluvy o úvere bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam. Žalovaní svoje záväzky zo zmluvy o hypotekárnom úvere riadne splácali do marca 2013, kedy sa začali dostávať do niekoľkodňového omeškania. Od januára 2014 začali splátky uhrádzať na viackrát. V roku 2014 realizovali iba 10 úhrad spolu v sume 679,52 € a poslednú úhradu realizovali 23.05.2014 vo výške 13,26 €. Spolu zaplatili len sumu 5 773,49 €. Žalobca výzvami zo dňa 06.08.2015 vyzval žalovaných na zaplatenie omeškaných splátok, ktoré ku dňu 06.08.2015 dosiahli 3 107,66 € a súčasne ich upozornil na možnosť predčasného zosplatenia. Žalovaní na výzvy nereagovali, preto

žalobca ku dňu 01.10.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, ktorú písomným podaním zo dňa 02.10.2015 oznámil žalovaným. Dražba nehnuteľností nebola úspešná. Ku dňu 25.09.2018 dosiahla výška splatného záväzku žalovaných 47 079,96 € a pozostávala z istiny 37 035,95 €, úrokov 7 095,24 € vyčíslených ku dňu 12.02.2017 a úrokov z omeškania vo výške 2 948,77 € vyčíslených ku dňu 25.09.2018. Záväzok zo zmluvy o splátkovom úvere splácali žalovaní riadne do novembra 2013, od kedy sa začali dostávať do niekoľkodňového omeškania a od januára 2014 začali splátky splácať na viackrát. V roku 2014 realizovali iba 10 úhrad spolu v sume 244,78 €. Poslednú úhradu realizovali dňa 23.05.2014 vo výške 49,35 €. Od uzavretia zmluvného vzťahu zaplatili žalobcovi iba sumu 1 941,05 €. Žalobca výzvami zo dňa 06.08.2015 vyzval žalovaných na zaplatenie omeškaných splátok, ktoré ku dňu 06.08.2015 dosiahli 841,24 € a súčasne ich upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia. Žalovaní na výzvy nereagovali, preto žalobca ku dňu 01.10.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, ktoré písomným podaním zo dňa 02.10.2015 oznámil žalovaným. Dražba nehnuteľností nebola úspešná. Ku dňu 25.09.2018 dosiahla výška splatného záväzku žalovaných 13 383,43 € a pozostávala z istiny 10 577,49 €, úrokov 1 970,84 € vyčíslených ku dňu 12.02.2017 a úrokov z omeškania vo výške 835,10 € vyčíslených ku dňu 25.09.2018. Žalobca sa domáha aj zmluvne dohodnutého úrok z omeškania vo výške 5% p.a.

(3) Ako dôkazy navrhol vykonať zmluvu o hypotekárnom úvere a zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 15.06.2011, Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.02.2010, Úverové podmienky účinné od 15.01.2009, Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery žalobcu účinné od 01.01.2015, Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu, výzvy na zaplatenie pohľadávky zo dňa 06.08.2015 s doručenkami, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.10.2015 s doručenkami, list vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. Ž.J., špecifikáciu stavu pohľadávky žalobcu k 25.09.2018 k zmluve o hypotekárnom úvere, potvrdenie o úrokovej sadzbe úroku z omeškania, výpisy z účtu žalovaných k Zmluve o hypotekárnom úvere.

(4) Súd žalobu doručoval žalovaným v 1. a v 2. rade na adresu evidovanú v Registri obyvateľov. Zároveň im umožnil vyjadriť sa k nej a poučil ich o ich procesných právach a povinnostiach. Žalovanej v 2. rade bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 18.12.2018. Žalovanému v 1. rade sa žalobu do vlastných rúk doručiť nepodarilo. Miesto jeho skutočného pobytu súdu známe nie je. Preto súd v súlade s § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zverejnil na svojej webovej stránke a na úradnej tabuli oznámenie o podanej žalobe. Žaloba sa považuje za doručení žalovanému v 1. rade po uplynutí 15 dní od zverejnenia oznámenia, hoci by sa o tom žalovaný v 1. rade nedozvedel. Účinky doručenia žaloby vo vzťahu k žalovanému v 1. rade nastali dňom 02.02.2019.

(5) Žiaden zo žalovaných sa k žalobe nevyjadril. Súd na prejednanie veci nariadil na 22.05.2019 pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaných v 1. a v 2. rade. Žalovaní v 1. a v 2. rade sa na pojednávanie neustanovili. Žalovaná v 2. rade svoju neúčast' ospravedlnila tým, že sa sama stará o dieťa a nemá príbuzných, ktorí by sa jej o dieťa postarali. Uviedla, že žalovaný v 1. rade je nezvestný, neplní si vyživovaciu povinnosť a je po ňom vyhlásené pátranie. Nech dá žalobca byť do dražby a vyplatí si dlžnú sumu. Súd spor v súlade s § 180 CSP prejednal na pojednávaní dňa 22.05.2019 bez prítomnosti žalovaných v 1. a v 2. rade.

(6) Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: Zmluvou o hypotekárnom úvere a Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 15.06.2011 na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 28 až 31, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 01.02.2010 na č.l. 35 až 51, úverovými podmienkami účinnými od 15.01.2009 na č.l. 52 až 59, produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., účinnými od 01.01.2015 na č.l. 60 až 64, Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnou zmluva na č.l. 32 až 34, výpismi z účtu na č.l. 66 až 73 a na č.l. 83 až 90, výzvami na zaplatenie pohľadávky zo dňa 06.08.2015 s doručenkami na č.l. 74 až 77 a na č.l. 91 až 94, oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.10.2015 s doručenkami na č.l. 78 až 81 a na č.l. 95 až 98, listom vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. Ž. na č.l. 99 až 100, špecifikáciou stavu pohľadávky žalobcu ku dňu 25.09.2018 k zmluve o hypotekárnom úvere na č.l. 65 a na č.l. 82, potvrdením o úrokovej sadzbe úroku z omeškania na č.l. 101 a zistil z nich nasledujúci skutkový stav:

(7) Žalobca ako veriteľ a žalovaní ako spoloční dlžníci uzavreli dňa 15.06.2011 dve zmluvy o úvere, a to zmluvu o hypotekárnom úvere a zmluvu o splátkovom úvere. Obe zmluvy uzatváral žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaní pri ich uzatváraní nekonali v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Oba úvery boli určené na financovanie bývania. Na podklade zmluvy o hypotekárnom úvere žalobca žalovaným poskytol úver vo výške 37 240 €, ktorý sa zaviazali splácať v mesačných splátkach po 167,21 €, pričom prvá splátka bola vo výške 166,71 €. Splátky boli splatné (okrem prvej splátky splatnej 31.07.2011) vždy k 20. dňu v mesiaci. Úroková sadzba bola

dohodnutá na 5,09% p.a. a bola fixná po dobu troch rokov. Bol dohodnutý aj poplatok za správu hypotekárneho úveru vo výške 3,49 € mesačne. Konečná splatnosť úveru mala nastať 20.05.2041. Na podklade zmluvy o splátkovom úvere žalobca žalovaným poskytol úver vo výške 10 640,- €, ktorý sa zaviazali splácať v mesačných splátkach po 49,78 €, pričom prvá splátka bola vo výške 50,13 €. Splátky boli splatné (okrem prvej splátky splatnej 31.07.2011) vždy k 20. dňu v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá na 5,09% p.a. a bola fixná po dobu troch rokov. Bol dohodnutý aj poplatok za správu hypotekárneho úveru vo výške 3,49 € mesačne. Konečná splatnosť úveru mala nastať 20.05.2041. Počet splátok bol 358. Záväzok žalovaných bol zabezpečený záložným právom zriadeným na nehnuteľnosti. Súčasťou zmlúv boli aj všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky, Úverové podmienky a Sadzobník. V čl. 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok je dohoda o možnosti zosplatenia úveru v prípade omeškania so splatením o viac ako 10 dní. Možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť v prípade omeškania dlžníka o viac ako 5 dní so zaplatením pohľadávky žalobcu vyplýva aj z ustanovenia čl. 8.1. v spojení s čl. 8.4. obchodných podmienok pre poskytovanie úverov. Podľa čl. 8.1. produktových obchodných podmienok má žalobca právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v prípade omeškania so splácaním o viac ako 3 mesiace.

(8) Podľa listiny označenej ako Stav pohľadávky ku dňu 25.09.2018 bola výška pohľadávky zo zmluvy o hypotekárnom úvere k uvedenému dňu vo výške 47 079,96 € a pozostávala z istiny 37 035,95 €, riadnych úrokov 7 095,24 €, úrokov z omeškania 2 948,77 €. Spôsob čerpania a splácania splátkového úveru vyplýva aj z predložených výpisov z účtu. Žalovaní v 1. a v 2. rade úver riadne a včas nesplácali. Žalobca ich výzvou zo dňa 06.08.2015 upozornil na omeškanie a na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Listom zo dňa 02.10.2015 im oznámil, že ku dňu 01.10.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Výšku dlhu vyčíslil na 40 819,44 €.

(9) Podľa listiny označenej ako Stav pohľadávky ku dňu 25.09.2018 bola výška pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere k uvedenému dňu vo výške 13 383,43 € a pozostávala z istiny 10 577,49 €, riadnych úrokov 1 970,84 €, úrokov z omeškania 835,10 €. Spôsob čerpania a splácania splátkového úveru vyplýva aj z predložených výpisov z účtu. Žalovaní v 1. a v 2. rade úver riadne a včas nesplácali. Žalobca ich výzvou zo dňa 06.08.2015 upozornil na omeškanie a na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Listom zo dňa 02.10.2015 im oznámil, že ku dňu 01.10.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Výšku dlhu vyčíslil na 11 627,88 €.

(10) Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 22.05.2019 uviedol, že úroky od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti ku dňu vyčíslenia boli v prípade hypotekárneho úveru vo výške 3 433,91 € a v prípade splátkového úveru vo výške 951,80 €. Úroky ku dňu zosplatenia boli v prípade hypotekárneho úveru vo výške 3 661,33 € a v prípade splátkového úveru vo výške 1 018,69 €. Žalovaní tieto skutkové tvrdenia nepopreli.

(11) Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 15.06.2011 (ku dňu uzavretia zmluvy medzi stranami) spotrebiteľským úverom nie sú: a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu, b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov, d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

(12) Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 15.06.2011 (ku dňu uzavretia zmluvy medzi stranami) /ďalej len „ObZ“/ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

(13) Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(14) Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

(15) Podľa § 506 ObZ ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

(16) Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

(17) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 15.06.2011 (ku dňu uzavretia zmluvy medzi stranami) /ďalej len „OZ“/ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(18) Podľa § 52a ods. 1 OZ ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

(19) Podľa § 53 ods. 8 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(20) Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(21) Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(22) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(23) Podľa § 10c nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

(24) Podľa § 3 ods. 1 cit. nar. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(25) Podľa § 511 ods. 1 OZ ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

(26) Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

(27) Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žalobný návrh je v prevažnej časti dôvodný. Žalobca a žalovaní v 1. a v 2. rade uzavreli dňa 15.06.2011 dve zmluvy o úvere. Vzhľadom k tomu, že žalobca uzatváral zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaní pri ich uzatváraní nekonali v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, ide o zmluvy spotrebiteľské. V súlade s § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka je tieto zmluvy potrebné posudzovať samostatne, hoci sú na jednej listine. Keďže je jeden z úverov hypotekárny, oba úvery sú zabezpečené záložným právom k nehnuteľnosti a ich účelom bolo nadobudnutie vlastníckych práv k nehnuteľnosti a ich splatnosť bola viac ako desať rokov, nejde o zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.). Ide o zmluvy o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalovaní v 1. a v 2. rade boli povinní na podklade týchto zmlúv splácať poskytnutý úver. Túto svoju povinnosť neplnili riadne a včas. V roku 2014 realizovali na každý z úverov len 10 úhrad. Poslednú splátku realizovali 23.05.2014. Žalobca teda realizoval svoje právo zosplatiť poskytnuté úvery. Vzhľadom k tomu, že možnosť zosplatenia bola dohodnutá v zmluvách (najmä čl. 8.1. produktových obchodných podmienok) a vzhľadom k tomu, že pred zosplatením bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 8 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv, zosplatenie súd posúdil ako platné. Žalovaní boli žalobcom vopred

informovaní o využití tohto práva a napriek tomu svoj dlh riadne nesplnili. Preto sa obsah ich záväzkov zmenil a sú povinní svoj záväzok z oboch úverov uhradiť jednorazovo. K predčasnemu zosplatneniu došlo ku dňu 01.10.2015, o čom žalobca žalovaných informoval listom zo dňa 02.10.2015. Súd vychádzal z nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu, ktoré vyplýva aj z predložených výpisov z účtu a z prehľadu pohľadávok vyčísleného ku dňu 25.09.2018, že žalovaní dlhujú žalobcovi na istine sumu 37 035,95 € z titulu hypotekárneho úveru a sumu 10 577,49 € z titulu splátkového úveru. Spolu ide o sumu 47 613,44 €. V tomto rozsahu súd žalobnému návrhu vyhovel.

(28) Ďalej súd vyhovel žalobnému návrhu aj v časti uplatnených úrokov, a to do výšky 4 680,02 €. Žalobca si úroky uplatnil do dňa 12.02.2017 a vyčísлил ich na 9 066,08 €. Súd sa nestotožnil s tým, že žalobcovi patrí nárok na úroky v celom uplatnenom rozsahu. Súd dospel k právnomu názoru, že žalobcovi patria úroky len do zosplatnenia dlhu žalovaných, a to z oboch úverových zmlúv.

(29) Súdu je známe, že existujú rozhodnutia iných súdov, ktorými bolo rozhodnuté o priznaní úrokov aj po zosplatnení pohľadávky. Na druhej strane je však aj množstvo rozhodnutí, kde bolo rozhodnuté opačne, totiž že veriteľovi patria úroky len do doby splatnosti dlhu. Nemožno teda konštatovať, že by v otázke nárokov na úroky z úveru v prípade predčasného zosplatnenia úveru existovala dlhodobá ustálená rozhodovacia prax. Súd len príkladmo poukazuje na rozhodnutia, kde bol súdmi prijatý právny záver ohľadom úrokov po zosplatnení pohľadávky, podľa ktorého veriteľovi za obdobie po zosplatnení nepatria. Napr. Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku zo dňa 12.04.2018 vo veci sp. zn. 12Co/16/2018 rozhodol tak, že potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu, v ktorom súd nepriznal žalobcovi úroky po zosplatnení dlhu. Obdobne Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 16.08.2018 vo veci sp. zn. 19Co/81/2018, rovnako aj v rozsudku zo dňa 27.12.2018 vo veci sp. zn. 27Co/279/2018, Krajský súd v Nitre v rozsudku zo dňa 05.09.2018 vo veci sp. zn. 25Co/352/2017, Krajský súd v Trnave v rozsudku zo dňa 21.01.2019 vo veci sp. zn. 23Co/60/2018. Hoci teda súdna prax nie je jednoznačná a aj tunajší súd v minulosti v obdobných veciach rozhodoval rozdielne, v súčasnosti je podľa názoru súdu možné pozorovať v rozhodovacej praxi príklon k záveru, že veriteľovi patrí nárok na úrok len do (predčasného) zosplatnenia dlhu. Preto súd žalobcovi priznal úrok len za obdobie do 01.10.2015, nie až do 12.02.2017, ako sa žalobca domáhal podanou žalobou.

(30) Súd vychádzal z toho (ako bolo uvedené aj v rozhodnutiach odvolacích súdov, na ktoré súd v predchádzajúcom odseku poukazuje, z ktorých súd cituje záver, z ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje), že zosplatnenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Je potrebné zohľadniť skutočnosť, že zmluvné úroky a úroky z omeškania sú síce obe príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie a je potrebné ich odlišovať. Zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané. V prípade predčasného a mimoriadneho zosplatnenia úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa (na základe slobodnej voľby veriteľa) dôjde k zmene pôvodne dohodnutého úverového vzťahu. V dôsledku takéhoto jednostranného úkonu veriteľa vznikne mu nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a obmedzenie možnosti produkovať zisk. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprelí účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Súd pri prijatí takéhoto právneho záveru prihliadal aj na to, že Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012

z 18. septembra 2012 bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/131/2011-127 z 23. novembra 2011 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co/30/2012-145 z 30. mája 2012, v ktorých s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/98 neboli žalobcovia v súdnom spore priznané zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere po splatnosti dlhu z dôvodu, že namietané rozhodnutie krajského súdu nie je možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Hoci sa ústavný súd v citovanej veci nezaoberal meritom sporu, považoval odôvodnenie rozsudku v takom zmysle, ako je uvedené aj v tomto odseku odôvodnenia, za ústavne konformné.

(31) Pri určení výšky priznaných kapitalizovaných úrokov do zosplatnenia súd vychádzal z toho, že v prípade hypotekárneho úveru boli vo výške 3 661,33 € a v prípade splátkového úveru boli vo výške 1 018,69 €. Žalobca vyčíslil úroky v prípade oboch úverov do 12.02.2017 na 9 066,08 €. Z titulu zmluvy o hypotekárnom úvere ide o úroky vo výške 7 095,24 € a z titulu zmluvy o splátkovom úvere o úroky vo výške 1 970,84 €. Z predložených výpisov z účtu podľa prepočtov súdu vyplýva, že od splatnosti do 12.02.2017 (ku ktorému dňu žalobca úroky kapitalizoval), sú úroky z hypotekárneho úveru vo výške 3 283 € a úroky zo splátkového úveru vo výške 937,65 €, čo je spolu suma 4 220,65 €. Žalobca tvrdí, že to bola suma ešte vyššia (viď odsek 10 odôvodnenia tohto rozsudku) a bola 4 385,71 €. Súd vychádzal zo skutkového tvrdenia žalobcu, pretože toto je na prospech žalovaných a uplatnený úrok z omeškania znížil o sumu 4 385,71 €, čo je podľa žalobcu úrok za obdobie od zosplatnenia do 12.02.2017. Žalobca uviedol, že úrok ku dňu zosplatnenia je vo výške 4 680,02 € (hoci súdu podľa prepočtov vyšla suma 4 680,37 € / 9 066,08 € - 4 385,71 € = 4 680,37 €/), preto súd priznal žalobcovi úrok vo výške 4 680,02 €.

(32) Súd priznal žalobcovi popri istine aj úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 ObZ, § 517 ods. 2 OZ, a to v uplatnenej výške, ktorá neprevyšuje zákonnú výšku úroku z omeškania v zmysle § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. s poukazom na § 10c citovaného nariadenia (zákonná výška by bola 8% p.a., žalobca si uplatňuje 5% p.a., podľa dohody v zmluve). Žalobca si úrok z omeškania vyčíslil ku dňu 25.09.2018 na sumu 3 783,87 €. Žalovaní nenamietali proti uplatnenému úroku z omeškania, ani proti obsahu listinných dôkazov, z ktorých výška úroku z omeškania k uplatnenému dátumu vyplýva. Preto súd vychádzal z toho, že táto sporná nie je a žalobcovi priznal úrok z omeškania do 25.09.2018 v sume 3 783,87 €. Keďže sú žalovaní aj po tomto dátume v omeškaní, patrí žalobcovi úrok z omeškania aj naďalej (až do zaplatenia). Preto súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 47 613,44 € (z dlžnej istiny) od 26.09.2018 do zaplatenia.

(33) Keďže žalovaní v 1. a v 2. rade boli z titulu zmlúv o úvere zaviazaní ako solidárni dlžníci, súd ich zaviazal plniť žalobcovi spoločne a nerozdielne (§ 511 ods. 1 OZ).

(34) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(35) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že určil zákonnú lehotu splatnosti. Na určenie dlhšej lehoty splatnosti súd dôležitý dôvod nezistil. Rozhodnutie o splatnosti vo výroku rozsudku však nebráni stranám sporu dohodnúť sa na inej lehote splatnosti, prípadne na splácaní prisúdenej sumy v splátkach.

(36) Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Jednak ju zamietol v tej časti, kde sa domáhal žalobca priznania úrokov za obdobie po zosplatnení pohľadávky (ako vyplýva z odôvodnenia v odsekoch 27 až 30) a jednak ju zamietol aj v tej časti, kde sa žalobca domáhal priznania úrokov z omeškania z inej zložky uplatnenej pohľadávky ako z dlžnej istiny.

(37) Príslušenstvom pohľadávky je úrok aj úrok z omeškania (§ 121 ods. 3 OZ). Zákonodarca v citovanom zákonom ustanovení rozlišuje „pohľadávku“ a „príslušenstvo“. Ak zákonodarca hovorí o tom, že v občianskom práve je možné priznať príslušenstvo z „pohľadávky“ a nehovorí o tom, že je možné priznať príslušenstvo z „príslušenstva“ (teda ani úrok z omeškania z úroku), tak v súlade s § 54 ods. 1 OZ nie je možné toto ustanovenie v spotrebiteľských právnych vzťahoch prelomiť ani dohodou zmluvných strán. Dohoda o úroku z omeškania z úroku by totiž bola odchylením sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo je neprípustné. Preto súd žalobcovi uplatnený úrok z omeškania (príslušenstvo) z príslušenstva nepriznal.

(38) Súd pri rozhodovaní vychádzal aj z praxe krajských súdov, kde sa priklonili k názoru, že úroky z omeškania z úrokov veriteľovi nepatria. Súd poukazuje príkladom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.06.2018 vo veci 6Co/143/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2018 vo veci 6Co/53/2018, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.05.2018 vo veci 8Co/78/2017 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.01.2019 vo veci sp. zn. 17Co/94/2018. Vo všetkých uvedených konaniach sa krajské sudy zhodli, že žalobcovi úrok z omeškania z úroku

nepatrí. Z posledného uvedeného rozhodnutia súd cituje záver, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje: „...odvolacie námietky žalobcu poukazujúce na to, že má nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov súd posúdil ako nedôvodné vzhľadom na súdnu prax zakazujúcu anatocizmus (t.j. požadovanie úrokov z omeškania z riadnych úrokov) z dôvodu, že riadne úroky sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva nárok na úroky z omeškania iba z plnenia z hlavného peňažného záväzku. Ak by sme veriteľovi priznali možnosť poberať úroky aj zo splatných úrokov, znamenalo by to, že aj príslušenstvo pohľadávky by malo svoje vlastné príslušenstvo. Z ustanovenia § 121 OZ, ako aj zo samotnej povahy veci vyplýva, že požadovať príslušenstvo z príslušenstva nemožno a úročené úroky je teda neprípustné. Požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva je neprípustné nielen pri dohodnutých úrokoch, ale aj pri úrokoch z omeškania. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, ale nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Ak sa dlžník dostane do omeškania s platením dohodnutých úrokov, nemožno od neho požadovať úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Obdo 4/1994). Dôvodom je predovšetkým skutočnosť, že zákon (Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník) veriteľovi takúto možnosť nepriznáva.

(39) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(40) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(41) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Súd posúdil procesný úspech žalobcu a žalovaných a dospel k záveru, že keďže žalobca aj žalovaní boli v spore čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní je potrebné trovy konania pomerne rozdeliť. Súd vychádzal z toho, že kapitalizovaným predmetom konania v čase jeho začatia bola suma 60 463,39 €. Z toho bol žalobca úspešný čo do sumy 56 077,33 € a žalovaní čo do sumy 4 386,06 €. Procesný úspech žalobcu predstavuje 92,75% z predmetu konania a procesný úspech žalovaných predstavuje 7,25% z predmetu konania. Rozdiel v prospech žalobcu je vo výške 85,5%. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti procesne neúspešným žalovaným v rozsahu 85,5%. O výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.